

عنوان مقاله:

جنگ نرم در داستان رستم و سهراب

محل انتشار:

نخستین همایش ادبیات مقاومت با محوریت شهدای دانشجو استان خراسان شمالی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی محمد گیتی فروز - استادیار دانشگاه پیام نور اهواز

علی پدram میرزایی - استادیار دانشگاه پیام نور تهران

بهجت دسترنجی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور تهران، واحد پردیس

خلاصه مقاله:

جنگ نرم از انواع جنگ است که قدمتی برابر با تاریخ بشری دارد. به رغم تازگی استفاده از مفهوم میتوان نمونه هایی از آن را در رزمنامه های کهن ادبیات غنی فارسی یافت. جنگ نرم حضور چشمگیری در ادبیات فارسی دارد و با توجه به تاریخ ایران و جنگ ها و داستان هایی که در پی این تاریخ به وجود آمده ادبیات خاصی را شکل داده که به ادبیات مقاومت تعبیر شده است. جنگ نرم به شگردهای روانی توجه دارد و از نبرد مستقیم با دیگران پرهیز میکند. این شیوه از جنگ نرم را در رزمنامه ی رستم و سهراب سروده ی فردوسی شاعر قرن چهارم و پنجم میتوان دید. این داستان را با شیوه ی تحلیل محتوا مورد بررسی قرار داده ایم و شواهدی از مشابهت ها در این مقاله آورده شده است. در این مقاله به روش هایی چون: تحقیر، نمک گیر کردن، قدرت نمایی، تشجیع، توهین و استهزاء و... اشاره کرده ایم و به این نتیجه رسیده ایم که پهلوانان جنگ نرم را بر جنگ سخت ارجح دانسته اند. برای مثال سهراب از جنگ نرم برای شناسایی پدر و جنگ نکردن با رستم استفاده میکند

کلمات کلیدی:

جنگ نرم، شاهنامه، رستم، سهراب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/746950>

